

Script

Trauma 24/7

Aflevering 20

Auteur Maarten van der Duin e.a.

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

Laatste wijziging 9 juli 2002

1 INT. ZIEKENHUIS / GANG & KAMER VAN ZOOMEREN

Claire - allercharmantst gekleed - passeert een secretaresse en stopt doodzenuwachtig bij de deur van Van Zoomeren... Ze klopt aan.

Even gebeurt er niets, maar dan gaat de deur open. Binnen zit Bart tussen de chirurgen. Hij kijkt op en ziet Claire.

Claire ziet Bart. Dan komt Van Zoomeren naar buiten en sluit de deur.

VAN ZOOMEREN

Ja?

CLAIRE

Ik ehh...

VAN ZOOMEREN

Hou het kort, ik zit in vergadering.

CLAIRE

M'n excuses voor wat er is gebeurd.
Ik had uw patiënt nooit mogen
opzoeken. Zeker niet met dat dossier.
Het spijt me verschrikkelijk. (ze
glimlacht)

Van Zoomeren knikt dat hij het begrijpt.

CLAIRE

Ik ga weer aan de slag op de SEH. En
ik hoop dat u me volgend jaar een
nieuwe kans wilt geven voor een AGIO-
plek.

Even blijft het stil. Van Zoomeren kijkt haar doordringend aan.

VAN ZOOMEREN

Ik ben toch duidelijk geweest? Jij
zult nooit chirurg worden. Verder nog
iets?

Claire schudt haar hoofd.

VAN ZOOMEREN

Dan ga ik weer aan het werk.

Hij gaat zijn kamer weer in.

Claire staart voor zich uit.

2 INT. ZIEKENHUIS / KAMER VAN ZOOMEREN

Van Zoomeren loopt om de vergadertafel heen.

VAN ZOOMEREN
Waar waren we gebleven?

ROBERT
Bij de parkeerplaats voor Bart.
Waarom krijgt hij er geen?

CHIRURG VERHEUL
Omdat die roestbak van hem het toch
niet doet.

ROBERT
(*Quasi-verontwaardigd*) Nou moet je
het niet omdraaien! Natuurlijk koopt
hij pas een nieuwe als hij een
parkeerplaats heeft.

Hij wisselt een blik met Bart.

VAN ZOOMEREN (O.S.)
Moet je nou eens kijken.

Van Zoomeren kijkt uit het raam. De anderen voegen zich
bij hem en kijken ook geamuseerd naar beneden.

3A EXT SEH / AMBULANCE-INGANG (STUDIO)

CROSS: 3B INT. SEH / GANG BIJ AMBULANCE-INGANG

3A INT/EXT De deur gaat open, Meerdere bejaarden komen
naar binnen gelopen vanuit een touringbus die pontificaal
voor de ambulance-ingang is neergezet. Een aantal van de
vrouwen ziet er beroerd uit en wordt ondersteund. Anderen
mankeert niets. Ze worden opgevangen door verplegers.
Astrid geeft aanwijzingen, terwijl ze met Irma en Wim
naar de busdeur loopt.

3B INT Jasmijn vangt binnen bejaarden op. Een aantal van
hen kijkt belangstellend rond, alsof ze een toeristische
attractie betreden.

LOEKI
Gaston, afblijven!! Nee, dat is niet
van jou. Zet terug!!

Loeki, een jonge begeleidster schiet op een bejaarde man
af die een infuusstandaard op wieltjes onderzoekend met
zich meetrekt.

3A EXT Rietje Bakker klimt bleek en misselijk met moeite
de bus uit. Ze draagt een papieren zak, die ze bij haar
mond houdt. Irma ondersteunt haar.

RIETJE
Uhhhhh, ik wil naar m'n kamer.

IRMA
Dit is een ziekenhuis, mevrouw.

3B INT Masha is overdonderd door de grijze plaag die op haar afkomt. Jasmijn laveert tussen de bejaarden door een rolstoel naar buiten.

3A EXT Astrid schiet Irma te hulp die Rietje overeind probeert te houden.

ASTRID
Rustig maar. We helpen u.

Jasmijn komt erbij met de rolstoel, waar Rietje in geholpen wordt. Achter hen stroomt de bus steeds verder leeg.

Clemens laat charmant een vrouw voor, de vrouw giechelt. Achter hen stapt Francine uit, ze kijkt gespannen naar Clemens terwijl ze krampachtig een thermosfles tegen zich aangedrukt houdt.

Wim biedt haar een hand, terwijl ze uitstapt. Achter Francine verschijnt de doodzieke Gertrude van Rijn. Als ze wil uitstappen, zakt ze ineens door haar benen. Wim vangt haar maar net op tijd op.

IRMA
Brancard!

Ze schiet naar Wim toe om te helpen.

IRMA
Voorzichtig.

Twee verplegers komen erbij met een brancard. Ze helpen samen met Irma en Wim Gertrude op de brancard en rijden haar naar binnen. Ze passeren mevrouw Vos die met een looprek naar binnen kuiert.

4 INT. SEH / BEHANDELKAMER 1

Rietje wordt in een rolstoel door Astrid en Jasmijn binnen gereden.

ASTRID
Waar heeft u last van?

RIETJE
(voor zich uit) Bobo?! Bobo?! Pss-
pss-pss...

Jasmijn kijkt even naar Astrid.

JASMIJN

Dit wordt een leuke laatste dag.

ASTRID

Mevrouw, wat voelt u precies?

RIETJE

Bobo?!...Bobo...?!

JASMIJN

Totaal de weg kwijt.

Rietje grijpt naar opeens haar buik en begint te kokhalzen.

JASMIJN

Voedselvergiftiging?

ASTRID

Gebruikt u medicijnen?

Rietje krimpt ineen van de pijn en is niet meer tot antwoorden in staat.

JASMIJN

Is maag leegpompen nog zinvol?

ASTRID

Te laat. Als ze een maagperforatie krijgt, is ze nog verder van huis. Geef maar Metoclopramide en neem de temperatuur op.

JASMIJN

En verder? Ze vergaat van de pijn.

ASTRID

We moeten eerst weten wat ze heeft. Legionella, verkeerde medicijnen. Hè?!...

Ze voelt iets langs haar benen kriebelen en kijkt omlaag. Een schoothondje met een roze strik scharrelt langs haar voeten.

JASMIJN

Ahh! Ben jij je baasje gevolgd?

Rietje krijgt het niet mee, vergaat van de pijn.

JASMIJN

(zacht) Ik breng 'm ergens waar we

geen last van 'm hebben.

Jasmijn pakt het hondje en gaat. Nagekeken door Astrid.

ASTRID
Claire?!

5 INT. SEH / GANG BIJ BEHANDELKAMER 1 & LIFT

Claire, in burgerkleding met handtas, passeert behandelkamer 1 richting wachtkamer. Astrid komt de behandelkamer uitgesneld.

ASTRID
Claire?! Waar ga je naartoe?!

Claire blijft staan met haar rug naar Astrid toe.

ASTRID
Wat hij ook gezegd heeft, ga niet weg.

Nog behoorlijk ondersteboven draait Claire zich om.

CLAIRE
Van Zoomeren... Ik...

ASTRID
Weglopen lost niks op.

Claire kijkt weg en ziet hoe Loeki bij de lift dreigt te bezwijken onder het gewicht van de zieke Elsa Pikeur.

Claire trekt er een brancard bij, gooit haar handtas in een hoek en samen met Loeki helpt ze Elsa op de brancard.

6 INT. SEH / GLAZEN KANTOOR

Astrid kijkt richting lift, Irma verschijnt bij haar.

IRMA
Ze krijgen allemaal actieve kool, maar of dat voldoende is. Met hun gezondheid. Mevrouw Van Rijn daar is zevenentachtig!

De woorden van Irma dringen niet meer door tot Astrid, omdat ze zich nu pas realiseert wat een surrealistische chaos het op de SEH is:

Her en der door de gangen staan een vijftal brancards met zieke bejaarde vrouwen omringd met gezonde, maar bezorgde bejaarden.

Een bejaard stel staat voor de lichtbak doodleuk röntgenfoto's te bekijken. Wim in bewakerskostuum

probeert hen naar de wachtkamer te leiden.

Bij de balie staat een bejaarde met een bezorgde verpleegster te kokhalzen met een zakje voor haar mond.

In het glazen kantoor zoekt Jasmijn met het hondje naar een plek om de riem vast te maken.

Masha komt met een enorme kotsvlek op haar kleren naar Astrid toe.

In gedachten verzonken komt de bejaarde mevrouw Vos met haar looprek voorbij en loopt zomaar behandelkamer 2 in. Meteen wordt ze weer naar buiten geleid door een verpleger.

ASTRID
(*In zichzelf*) Jezusmina...

Iemand trekt aan haar linkermouw trekt en ze kijkt opzij.

CLEMENS
(*klagerig*) Ik ben m'n zwembroek vergeten.

LEADER

7 INT. EETCAFÉ

Melvin speelt met een bierviltje. Terry komt erbij met twee koppen koffie. Hij gaat tegenover Melvin zitten. Even een ongemakkelijke stilte.

MELVIN
Stel dat ik het wel doe. Jullie krijgen een zoontje en hij blijkt homo te zijn. Hoe zou je dat vinden?

TERRY
(*glimlacht*)... Ma denkt dat het erfelijk is.

MELVIN
Serieus.

TERRY
Vergeet dat hele donor-gedoe. Het sloeg nergens op.

Even stilte.

MELVIN
Je hebt er nog steeds problemen mee.

TERRY

Als jij gelukkig bent, vind ik het best, okay?

Melvin kijkt hem aan.

TERRY

Wat denk je nou?

Melvin kijkt hem aan. Stilte.

MELVIN

Waarom heb je dat toen niet gezegd? Al had je maar één keer...

TERRY

Jij ging weg, Melvin.

MELVIN

Wat had ik dan moeten doen? Met jou strandfeesten af, om te genezen?

TERRY

Je had ons in ieder geval de tijd kunnen geven om eraan te wennen.

Stilte

TERRY

We schrokken ons kapot, man. En ma wilde toen al kleinkinderen... Maar ja, dat gaat mij ook niet lukken.

Korte stilte.

MELVIN

Je had me kunnen bellen. Toen ik weg was. Op mijn verjaardag.

TERRY

Jij mij toch ook?

Korte stilte

TERRY

Heb je... een vriend?

Melvin moet lachen.

MELVIN

Nee... Wat is het voor bandje waar je in speelt?

TERRY

We zijn net begonnen. Ik wil thuis een kleine studio bouwen, net als op Bonaire. Alleen, Kiki wil de kamer vrij houden. Ze blijft hopen.

Ze wisselen een blik.

TERRY

Dat waait wel over.

Melvin denkt na.

8 INT. SEH / BALIE BIJ GLAZEN KANTOOR

Jasmijn passeert met een zieke bejaarde de balie waar Masha Loeki's woorden samenvat. Irma maakt aantekeningen.

MASHA

's Ochtends ontbijt en zelfgebakken taart gegeten. Sommigen zijn nog wezen zwemmen. Daarna met de bus naar de Keukenhof. Een aantal had zelf drinken bij zich. (*Tegen Loeki*) Onderweg een gezamenlijk koud buffet in een wegrestaurant?

Loeki knikt.

IRMA

Weet je nog ongeveer wie wat genomen heeft?

LOEKI

(*Schudt haar hoofd*) Het komt toch wel goed? Ik heb echt alles gedaan wat ik kon en ik zou het mezelf nooit vergeven als...

Astrid passeert met een bejaarde patiënte. Ze wendt zich tot Irma.

ASTRID

Maken jullie ook een overzicht van de gezonde patiënten in de wachtkamer? Zodat we oorzaken uit kunnen sluiten.

IRMA

Daar is Masha al mee bezig.

ASTRID

Prima.

Ze loopt verder en kruist mevrouw de Vos die doelloos met

haar looprek voorbij loopt. Loekie schiet op haar af.

LOEKI
Mevrouw Vos.

Mevrouw Vos loopt door. Loeki loopt achter haar aan.

9 INT. SEH / KOFFIEKAMER

Bart schenkt melk in. Irma en Masha komen binnen.

BART
Hoeveel zijn er ziek?

IRMA
Tot nu toe acht.

BART
Al enig idee in welke richting we het zoeken moeten?

MASHA
Legionella?

IRMA
Dat heeft een langere incubatietijd. Salmonella van dat buffet of die taart. Verkeerde medicijnen. Ze zijn allemaal misselijk, suffig, slap.

BART
Degenen die suf zijn, moeten we voor de zekerheid ook neurologisch laten testen. (*Tegen Masha*) Bel jij Robert?

Masha kijkt hem strak aan.

MASHA
Doe het zelf.

Ze loopt weg. Bart is verbaasd.

IRMA
Ik begrijp haar wel.

BART
O. Dus het gaat al de hele afdeling over?

IRMA
Vind je het gek?

BART
Het is iets tussen hen.

IRMA
Is dat zo?

BART
Jij denkt dat Robert haar verkracht heeft?

IRMA
Ik weet het niet. Ik was er niet bij.

Dit soort situaties zijn altijd... lastig. Helemaal als het zo dichtbij komt.

BART
(*Geërgerd*) Ik wil normaal kunnen werken, met iedereen.

IRMA
Hier kun je niet buiten blijven.

Ze loopt weg en Bart kijkt haar peinzend na.

10 INT. SEH / RECEPTIE & WACHTKAMER

Lege plastic bekertjes worden nijdig in elkaar geschoven. Masha gooit ze weg. De bekertjes vallen naast de prullenbak. Jasmijn houdt haar hand op de telefoonhoorn.

JASMIJN
Je mag je op mijn kosten helemaal klem zuipen vanavond. Ik geef een afscheidsborrel.

Masha kijkt op. Jasmijn glimlacht en geeft haar een uitnodiging.

MASHA
Ik wil me niet klemzuipen.

JASMIJN
Ik zal je erg missen als je niet komt.

Masha kijkt even naar de uitnodiging en knikt, afwezig.

JASMIJN
(*krijgt verbinding*) Ja? En dat weet u zeker? (...) Hartelijk bedankt.

Ze hangt op.

JASMIJN
De taart en het ontbijt kunnen het

niet geweest zijn, want van de thuisblijvers is niemand ziek geworden. Het moet dus daarna zijn gebeurd.

WACHTKAMER In de drukte zit Claire gehurkt bij Clemens die daar naast Martine, een bejaarde vrouw zit.

CLAIRE

Ik begreep van mevrouw Brugman dat u in het wegrestaurant bij mevrouw Pikeur en mevrouw Bakker zat. Weet u nog of zij iets anders hebben gegeten dan u?

Clemens slaat zijn arm om Martine. Aan de andere kant naast hem zit Francine verbeten voor zich uit te kijken.

CLEMENS

Martine hier heeft het aan haar knie, haar rechter. Ze is daaraan geopereerd, maar sinds een week of twee...

Martine maakt zich giechelig los van Clemens. Francine staat op en loopt weg.

CLAIRE

Ik kom zo bij haar, meneer. Bent u misselijk, heeft u het benauwd, gebruikt u medicijnen?

CLEMENS

(schudt zijn hoofd) Ik voel me prima.
(glimlacht naar Martine)

Martine glimlacht terug. Claire maakt aantekeningen en ziet niet dat Rinus van Dijk op haar afkomt. Aangeschoten.

CLAIRE

Weet u misschien nog wat u zelf gegeten heeft?

CLEMENS

Nou, ik zou best een hamburger lusten. Wat jij, Martine?

RINUS

Dag meissie, voor je lunch.

Claire kijkt om en ziet Rinus die een verpakte sandwich aanreikt.

RINUS

Met zalm, zonder boter.

Claire staat op en neemt het niet aan.

RINUS

En mijn inhaleerder is bijna leeg,
dus ik dacht... Jij kunt hier zo een
nieuwe regelen.

Claire kijkt hem onbewogen aan.

CLAIRE

Loop je even mee?

Ze loopt weg. Rinus volgt haar.

11 EXT. SEH / BIJ AMBULANCE-INGANG (STUDIO)

Claire sleept haar vader met de sandwich nog in z'n hand,
de lege ambulance-gang binnen. De deur staat nog open en
in de achtergrond staat de bus.

RINUS

Als je het druk hebt, kan ik best
wachten hoor. Er komt alleen bijna
niets meer uit.

Hij toont de inhaleerder.

CLAIRE

Je hebt gedronken en je zou hier niet
meer komen.

RINUS

(Grinnikt schaapachtig) Ik wilde
gewoon even kijken hoe het met m'n
dochter gaat.

Claire voelt zich opeens lamleendig en kijkt weg.

CLAIRE

Slecht. Het gaat slecht met je
dochter.

RINUS

Hoe kun je dat nou zeggen? Je bent
AGO en straks word je chirurg!

CLAIRE

Zet dat maar uit je hoofd! Daar heb
je namelijk een kruiwagen voor nodig.

RINUS

(*Oprecht*) Als iemand het kan, ben jij het wel! Daar geloof ik heilig in.

CLAIRE

(*Smalend*) Ik 'geloofde' ook dat ik de capaciteiten had, maar ondertussen stond ik wel ieder weekend tot vier uur 's nachts glazen te spoelen in *Zembla* om m'n studieboeken te kunnen betalen!

Van schrik is Rinus weer gaan hoesten.

CLAIRE

Iedere zomer op de rondvaartboot. Hetzelfde zeikverhaal tegen die toeristen: '*here you see the smallest house of Amsterdam*', terwijl de anderen stage liepen in het *New York State Hospital* op kosten van hun pa.

Stilte. Rinus probeert tevergeefs adem te krijgen via de inhaleerder. Claire kijkt moedeloos toe en neemt dan met zachte hand de inhaleerder over, schudt hem even en geeft hem weer terug

CLAIRE

(*Kalm*) Spuiten en gelijk daarna diep inademen. Er zit nog zat in.

Rinus doet het nu goed.

Achter Claire komt Francine de bus uit. Ze heeft onophoudelijk spiervertrekkingen, gaat even op de trap zitten en slaat een handvol medicijnen naar achteren. Rinus begint weer rustiger te ademen.

RINUS

Het spijt me, Claire.

CLAIRE

Wat?

RINUS

Dat je zo weinig aan me hebt.

Hij reikt onhandig de sandwich aan. Claire heeft ondanks zichzelf medelijden met hem en pakt de sandwich.

CLAIRE

Ga nou maar naar huis. Het is goed.

RINUS

Ik dacht dat je van zalm hield, maar misschien heb je al gegeten.

CLAIRE

Nee, nee, dank je.

Rinus loopt naar buiten, Claire kijkt hem na. Als hij de hoek om verdwijnt, ziet ze Francine zitten. Ze trilt nog steeds ernstig en slaat opnieuw een hand vol medicijnen naar binnen. Claire gaat op haar af.

CLAIRE

Mevrouw, gaat het wel?

FRANCINE

(Glimlachend en trillend) 'k Was mijn medicijnen vergeten. Het wordt zo minder.

Claire kijkt haar even onderzoekend aan.

CLAIRE

Moet u er niet iets bij drinken?

Francine kijkt haar even aan, glimlacht en pakt dan de thermosfles die naast haar staat.... Ze neemt er trillend een slok uit. De thermosfles is bijna leeg.

CLAIRE

Is het niet prettiger om binnen te zitten?

FRANCINE

Bij die stakkerds? Ik zit liever hier.

Claire kijkt even naar de trillende vrouw en glimlacht.

CLAIRE

Het lijkt me toch beter als u meekomt.

Ze steekt haar hand uit en helpt Francine overeind. Melvin komt aanlopen met een plastic tasje uit een kado-shop. Hij wijst naar de bus.

MELVIN

Komen die allemaal voor de borrel van Jasmijn?

12A INT. SEH / GLAZEN KANTOOR

CROSS: 12B EXT. PARKJE

Een telefoon rinkelt. Astrid komt het glazen kantoor in en Melvin ook. Vanuit een andere kant.

ASTRID
Je bent laat.

Melvin houdt een plastic tasje omhoog.

MELVIN
Ik moest het cadeau voor Jasmijn kopen.

ASTRID
Het is spitsuur hier. Laat je even op de hoogte stellen door Irma.

Melvin gaat. Astrid wil de telefoon opnemen, maar die stopt met rinkelen. Astrid is geërgerd en wil weer weglopen. Dan klinkt er plotseling een andere telefoon. Astrid loopt naar haar tas en haalt er haar gsm uit. Ze ziet geen naam op het display en neemt op.

ASTRID
Met Astrid van der Linden.

PARK Ronald zit op het gras tegen een bankje aangeleund te glimlachen met een gsm in z'n hand.

ASTRID (O.S.)
Hallo?

RONALD
Het is verboden mobiel te bellen in het ziekenhuis.

SEH: Astrid glimlacht als ze Ronalds stem hoort.

ASTRID
Ik heb nog geen tijd gehad om hem uit te zetten.

RONALD (O.S.)
Druk?

ASTRID
Ja.

Ze kijkt om zich heen. Beiden weten even niet wat ze moeten zeggen.

PARK Ronald staat op en begint wat heen en weer te lopen.

RONALD

Ik word gek van mezelf. Ik wil bij je zijn. Ik ben in zo'n bui, waarin ik domme dingen ga doen.

Ronald is even stil.

SEH Astrid luistert. Ze is getroffen door zijn woorden.

ASTRID

Is Marjan weg?

RONALD (O.S.)

Ja. Afspraak bij de fysiotherapeut.

Astrid knikt.

PARK Ronald gaat op een bankje zitten.

RONALD

Ik wil je zien.

ASTRID (O.S.)

Hoe gaat het met je?

RONALD

Slecht.

SEH

ASTRID

Waarom gaat het slecht?

RONALD (O.S.)

Omdat ik de hele dag echtgenoot moet spelen, terwijl ik me al lang niet meer zo voel. Omdat ik medelijden met haar heb, maar tegelijkertijd alleen maar aan jou kan denken.

Astrid glimlacht.

PARK Ronald staat op en begint weer door de tuin te lopen.

RONALD

Ik voel me een klootzak. Ik wil niet stiekem met je afspreken. Ik wil je midden op straat kussen en een arm om je heen slaan en er trots op zijn dat je bij mij hoort.

ASTRID (O.S.)

Samen wakker worden...

RONALD
Jij meteen vrolijk en klaarwakker en ik het eerste uur volledig onaanspreekbaar.

SEH

ASTRID
(*grinnikt*) Heb je dat nog steeds?

RONALD (O.S.)
Ja.

ASTRID
Gelukkig.

Ze lachen even. Astrid ziet dat Irma haar wenkt. Astrid gebaart dat ze even aan de telefoon zit en er zo aan komt. Irma vertrekt weer gehaast.

PARK

RONALD
Ik ben alleen tot twee uur.

ASTRID (O.S.)
Het is hier razend druk en ik ben bang dat we onszelf er alleen maar gek mee maken.

RONALD
Dat zijn we toch al?

ASTRID (O.S.)
(*glimlacht*) Ik ga het proberen, goed?

RONALD
Goed.

Ronald bergt zijn telefoontje weg. Hij kijkt naar zijn vuile handen en kleren en haast zich dan weg.

SEH Astrid heeft de telefoon neergelegd. Ze is afwezig en staart voor zich uit. Ze schrikt op van hard geblaf.

Robert van de Wetering kijkt geschrokken naar het poedeltje.

Astrid onderdrukt een glimlach en loopt het kantoor uit.

13 INT. SEH / RECEPTIE

Masha pakt één van de uitnodigingen die op een stapeltje onder de balie liggen. Jasmijn bekijkt een dossier.

MASHA

Heb je al een beoordeling gehad van Astrid?

JASMIJN

Ja. Ze was positief. Hoe oud is deze patiënt?

MASHA

87. Doodziek, maar ze geeft geen krimp en hoopt dat ze vanmiddag nog naar de kapper kan. Dus je blijft?

JASMIJN

(Kijkt op) Wat?

MASHA

Als het een positief gesprek was, dan kan je toch blijven.

JASMIJN

Daar hebben we het niet over gehad.

Robert komt binnen.

ROBERT

Mevrouw Bakker, *(pakt een uitnodiging van de stapel)* waar ligt die?

Masha blijft bewegingsloos zitten. Stilte.

ROBERT

Masha?

JASMIJN

Kamer één.

Ze pakt de uitnodiging uit z'n hand.

JASMIJN

En je bent niet uitgenodigd.

Robert kijkt van Jasmijn naar Masha en loopt dan weg. Masha en Jasmijn kijken hem na.

MASHA

Je moet wel terugkomen, Jasmijn. Het lijkt me niks hier, zonder jou.

Stilte.

14 INT. SEH / BEHANDELKAMER 1

Robert schijnt met een lampje in de ogen van Rietje, die

uitgeteld op een brancard ligt. Bart staat erbij en kijkt naar Robert.

ROBERT
Heeft u hoofdpijn? Bent u duizelig?

Ze knikt, moet bijna braken, komt een beetje overeind. Bart houdt een bakje bij haar en ondersteunt haar hoofd. Er komt niets. Ze gaat weer liggen. Robert schijnt opnieuw in haar oog.

BART
(Zacht) Wat er ook gebeurd is tussen jou en Masha, los het op.

ROBERT
Misselijk, suffig?

Ze knikt, doodziek.

ROBERT
Probeer u mijn vinger te volgen.

BART
Als zij zich er zo rot over voelt, zou je je dat tenminste aan kunnen trekken.

Robert observeert de ogen van de patiënt, en knikt vriendelijk.

ROBERT
Als ze zo doorgaat, kan ze wat mij betreft opdonderen. Da's zo geregeld.

Bart neemt Robert apart, zodat de patiënt hen niet hoort.

BART
(Verontwaardigd) Ik heb het over een echte oplossing, Robert. Eentje waar zij iets aan heeft.

ROBERT
Omdat zij allerlei idiote verhalen over mij rondstrooit?

Bart en Robert kijken elkaar even aan, dan kijkt Robert weer naar de patiënt.

ROBERT
Het lijkt wel een overdosis slaapmiddel: ze reageert buitengewoon traag, al weet je natuurlijk niet hoe snel ze normaal is. En ze heeft een

nystagmus.

Hij loopt naar de doorgang.

BART
Praat je met Masha?

ROBERT
Waar moet ik over praten, als m'n eigen
broer me al niet meer vertrouwt.

Hij loopt de gang op. Bart blijft staan. Ineens moet
Rietje overgeven. Bart is net op tijd met het bakje.

15 INT. SEH / BEHANDELKAMER 4

Melvin checkt de bloeddruk van Elsa die moeizaam ademt.

MELVIN
120 over 70, nogal laag dus.
Saturatie blijft constant.

Irma vult de waarden in op de status. Wim verschijnt in
de deuropening.

WIM
Kan ik nog iets doen?

IRMA
Wil je nog wat extra schone lakens
halen? In de waskamer, tweede etage.

Elsa ziet Wim en schiet half overeind.

ELSA
Wilfred?

Wim kijkt haar aan en schudt zijn hoofd.

WIM
Wim.

ELSA
Kom eens hier. Ik kan je niet goed
zien.

Wim voelt zich ongemakkelijk. Irma glimlacht en wenkt Wim
om binnen te komen. Wim loopt aarzelend op Elsa af.

ELSA
Je bent het echt. Mijn Wilfred.

Elsa pakt Wims hand vast en trekt hem naar zich toe.
Melvin kijkt even naar Irma. Beiden vinden het wel
grappig.

ELSA

Lieve schat, waar was je al die tijd?

WIM

U vergist zich.

MELVIN

Mevrouw Pikeur, u moet wel blijven
liggen.

ELSA

Jongen, wat zie je er goed uit. Hoe
gaat het met je? Ik was zo bang dat
ik je nooit meer zou zien.

Wim weet niets te zeggen, kijkt naar Irma.

IRMA

(Tegen Wim) Ga even zitten.

Wim weifelt even, maar gaat dan bij Elsa zitten.

MELVIN

Waar kent u Wilfred van? Een oude
vriend?

Elsa kijkt Wim aan. Wim glimlacht ongemakkelijk.

ELSA

Hij is mijn zoon.

Melvin en Irma concluderen dat Elsa behoorlijk in de war
is. Dan krijgt Elsa ineens krampen en kreunt.

ELSA

Aaaa...

IRMA

Mevrouw Pikeur, waar doet het pijn?

ELSA

In mijn buik. Ik... *(grijpt Wim vast)*

Jongen, lieverd...

MELVIN

(Tegen Irma) Moet ik er iemand bij
halen?

ELSA

Het gaat wel weer... *(Tegen Wim)* Ben
je nog kwaad op me?

WIM

Ik ehh... Nee... Had u ruzie met uw zoon?

ELSA

Je wilt er niet over praten? Dat maakt niet uit...

Elsa begint moeizamer te ademen. Wim weet niet goed wat hij moet doen.

MELVIN

Loop even naar Masha en vraag haar om een zak NaCl.

Wim knikt en staat op. Elsa schrikt en blijft zijn hand vasthouden.

ELSA

Waar ga je naartoe? Ga niet weg, alsjeblieft.

IRMA

Hij komt zo terug.

ELSA

(*Tegen Wim*) Beloof je dat?

Wim knikt, kijkt even naar Irma en gaat. Melvin en Irma wisselen een blik.

16 INT. SEH / KOFFIEKAMER & GANG NAAR SEH

Astrid en Bart lopen vanuit de koffiekamer richting SEH.

ASTRID

Te veel slaapmiddelen? Allemaal? Dat kan ik me niet voorstellen.

BART

Ze blijven achteruit gaan en ze worden steeds suffer.

ASTRID

Ik houd het voorlopig op voedselvergiftiging. Hou ze onder controle, vocht toedienen, meer kunnen we niet doen.

Mevrouw Vos komt met haar looprekje de hoek om. Astrid en Bart kijken elkaar even aan.

BART

Mevrouw, het is deze kant op.

Bart leidt Mevrouw Vos de SEH op. Astrid wil ook doorlopen maar blijft dan ineens staan. Marjan (mager, bleek, haar haar kort met kale plekken) is de hoek omgekomen. Ze ziet Astrid en glimlacht dapper naar haar.

MARJAN

Hallo. Sorry dat ik je stoor.

Astrid is van haar à propos en weet niet wat ze moet zeggen.

MARJAN

Weet je het niet meer?

ASTRID

Dag Marjan. Ronald is ehh, ik dacht dat hij thuis was.

MARJAN

Ik kom voor jou.

Astrid staart haar aan.

COMMERCIAL BREAK 1

17 INT. SEH / WACHTKAMER

Francine zit afgezonderd van de rest en staart naar Clemens, die iets in het oor van Martine fluistert. Martine giechelt erom. Claire gaat naast Francine zitten.

CLAIRE

Mevrouw?

FRANCINE

Sorry. Mijn suiker schijnt niet goed te zijn, mijn hart is zwak en ik geloof dat ze me ook nog iets geven om rustig te worden.

CLAIRE

Anti-depressiva? Paroxitime, Temazepam, Oxazepam?

FRANCINE

Alles, geloof ik.

Claire noteert dit.

CLAIRE

(glimlacht) Het is een hele lijst, hè?

FRANCINE

Het went. En hierboven is alles nog

prima in orde. Dat kunnen de meesten hier niet zeggen. (*kijkt naar Clemens*)

Clemens staat op en gaat in een houding staan om Martine ten dans te vragen.

CLEMENS

Lieve schat, mag ik deze dans van je?

Martine giechelt en schudt nee.

CLEMENS

Kom op!

Hij trekt haar overeind en zingt zacht een lied, terwijl hij met haar danst.

FRANCINE

Mevrouw van Schaik heeft nooit iets gedaan in haar leven. Altijd de vrouw ván geweest.

Francine pakt de thermoskan uit haar tas en staart naar Martine.

CLAIRE

Wat deed u vroeger?

FRANCIEN

We hadden een hotel. In Scheveningen. Vlak na de oorlog begonnen. Het staat er nog steeds.

Martine maakt zich los van Clemens en gaat zitten. Clemens loopt direct naar een andere bejaarde en strekt zijn hand uit om haar ten dans te vragen. De bejaarde wendt haar blik af.

Francine kijkt nog even naar Martine en bergt de thermoskan weer op.

FRANCINE

Hoe we dat hebben opgebouwd. Die kennis, die ervaring. Dat moet behouden blijven.

Ze pakt haar pen en begint in haar dagboek te schrijven. Dan ineens buigt ze zich samenzweerderig naar Claire.

FRANCINE

Alleen mag deze informatie nooit in verkeerde handen vallen.

Claire kijkt haar verbaasd aan. Op de achtergrond gaat

Clemens bij de vrouw die niet wil dansen op schoot zitten. Hij geeft haar een kus op haar wang.

LOEKI
Meneer de la Bougeé!

Ze helpt hem overeind en begeleidt hem naar zijn eigen stoel. Claire bekijkt het tafereel en glimlacht naar Francine.

FRANCINE
Mijn man. Totaal de kluts kwijt.

Claire heeft het met haar te doen. Op de achtergrond overhandigt Masha een dossier aan Jasmijn.

18 INT. SEH / RECEPTIE

Jasmijn staat bij Masha en bekijkt de inventarisatie. Bart verschijnt achter hen.

MASHA
De lijsten zijn af. Alles over de zieke en gezonde patiënten.

Jasmijn pakt de lijsten.

JASMIJN
Er moet een verband te vinden zijn.

Ze loopt weg. Bart blijft bij de deuropening staan.

BART
Masha, ik ehh...

Masha kijkt op. Bart staat naast haar.

BART
Ik heb met Robert gepraat.

MASHA
(*Afstandelijk*) O.

BART
Hij kan een ontzettende zak zijn, dat weet ik.

Masha reageert niet.

BART
En ik kan me goed voorstellen dat je er een rotgevoel over hebt...

Masha's somberheid slaat om in kwaadheid.

MASHA

(*Fel*) Ik zei nee en hij ging gewoon door. Wil je nog meer weten?

BART

(*Zwakjes*) Zou het niet kunnen dat hij...

MASHA

Hij heeft me neergedrukt en... Ik kon niet tegen hem op.

Bart is geschokt.

MASHA

(*geëmotioneerd*) Hij hield m'n polsen vast, lag op me te hijgen, ik werd misselijk...

Masha stokt. Ze kijkt voor zich uit.

MASHA

Ik ruik hem nog steeds.

Bart weet niet wat hij moet zeggen.

19 INT. SEH / SPREEKKAMER

Astrid staat gespannen tegen een tafel geleund met een bekertje koffie in haar hand. Ze kijkt naar Marjan, die twee pillen uit een pillendoosje haalt en inneemt met water. Ze sluit het doosje en kijkt Astrid aan.

MARJAN

Mijn lunch.

Astrid forceert een glimlachje. Er valt een korte stilte.

MARJAN

Stom. Ik wist precies wat ik je wilde vertellen, maar nu weet ik opeens niet meer waar ik moet beginnen.

Astrid knikt.

MARJAN

Heeft Ronald je verteld dat ik ziek ben?

Astrid knikt.

MARJAN

Ook dat de artsen me hebben opgegeven?

Astrid is geschokt. Ze schudt haar hoofd.

MARJAN

Hij accepteert het niet. Er zitten
uitzaaiingen door mijn hele lijf.
Zelfs voor mij was het meteen
duidelijk. Maar hij kan zich er niet
bij neerleggen.

ASTRID

(*voorzichtig*) Dat is natuurlijk ook
heel moeilijk.

MARJAN

Nu wil hij weer naar Japan, waar ze
experimentele onderzoeken doen.

Astrid weet niet wat ze moet zeggen. Korte stilte.

MARJAN

Ik heb nog hoogstens een jaar. Die
korte tijd wil ik niet verspillen aan
onderzoeken, operaties en
behandelingen. Ik wil bij mijn gezin
zijn, nog de dingen doen waar ik van
hou en dan... Dan wil ik afscheid
nemen.

ASTRID

Waarom vertel je dit aan mij?

Marjan glimlacht verontschuldigend, legt even haar hand
op Astrids arm.

MARJAN

Omdat hij jou hoog heeft zitten.
Omdat jullie... Nou ja, er is
natuurlijk altijd een band geweest en
daarom dacht ik: misschien wil jij
eens met hem praten.

Astrid laat dit even tot zich doordringen.

MARJAN

(*Onzeker*) Ik wil je niet met onze
problemen opzadelen, maar ik weet
niemand anders naar wie hij zou
luisteren. En ik vind het zo zonde om
nu onze tijd te verspillen aan...

Ze heeft moeite om niet te huilen. Astrid luistert
gespannen

MARJAN

Ik wil geen strijd meer. Ik wil samen met hem en de kinderen nog een mooie periode hebben. Begrijp je?

ASTRID

(zacht) Ja. Ja, dat begrijp ik.

Marjan kijkt Astrid afwachtend en hoopvol aan.

ASTRID

Ik weet alleen niet of ik de aangewezen persoon ben om...

Er wordt geklopt en meteen gaat de deur open.

JASMIJN

(Opgewonden) Astrid. We weten wat het is. Garnalenvergiftiging!

Astrid moet even omschakelen en kijkt aarzelend naar Marjan.

MARJAN

(Glimlacht) Bedankt voor je hulp.

Astrid staat in tweestrijd.

20 INT. SEH / GANG BIJ BALIE

Jasmijn loopt met Astrid door de gang naar de balie.

JASMIJN

Zeven van de acht slachtoffers zeggen dat ze een garnalencocktail hebben gegeten. Alleen mevrouw Pikeur niet.

ASTRID

Waarom is ze dan ziek?

JASMIJN

Ik ben direct gaan bellen. Wat blijkt: Volgens de restaurant eigenaar zijn er acht schaalmpjes genuttigd.

ASTRID

(Peinst) Je denkt dat Mevrouw Pikeur is vergeten dat ze garnalen heeft gegeten?

JASMIJN

Lijkt me wel. Ze hebben de rest van de garnalen uit voorzorg weggegooid.

Astrid knikt, peinzend. Ze zijn bij de balie aangekomen. Jasmijn pakt een uitnodiging voor de borrel en geeft hem aan Astrid aan.

JASMIJN

Of had ik die al gegeven?

Astrid schudt peinzend haar hoofd. Irma, Wim en Melvin komen er lachend bij. Astrid kijkt hen vragend aan.

MELVIN

Hij heeft net ontdekt dat zijn moeder hier ligt.

WIM

Het gaat niet goed met haar. Maar er is ook een zonnige kant. Ik dacht eigenlijk dat ze al tien jaar dood was.

Astrid begrijpt het nog steeds niet. Irma ziet het.

IRMA

Mevrouw Pikeur is een beetje in de war.

ASTRID

Mevrouw Pikeur?

Astrid en Jasmijn kijken elkaar aan. Het kwartje is gevallen.

IRMA

(*Tegen Wim*) Ga zo nog even bij haar langs.

Wim kijkt haar aan, heeft er geen zin in.

IRMA

Je hebt het beloofd.

ASTRID

Ze zal zich over een paar uur wel beter gaan voelen. Het zijn waarschijnlijk bedorven garnalen geweest.

Melvin, Irma, Jasmijn zijn opgelucht.

IRMA

Kwestie van ondersteunende therapie. Als het goed is, herstellen ze vanzelf.

ASTRID

Met een beetje geluk hoeven we ze
niet eens op te laten nemen.

Astrid loopt het glazen kantoor, Irma en Wim gaan. Melvin
kijkt naar Jasmijn.

MELVIN

En? Heeft ze je al een baan
aangeboden?

JASMIJN

Begin jij nou ook al? Ik weet niet
eens of ik hier wel WIL blijven.

Jasmijn loopt verder.

21 INT. ZIEKENHUIS / LOCKERROOM

Robert doet zijn normale kleding uit en trekt OK-kleding
aan. Bart komt binnen.

ROBERT

Goed dat ik je zie. Sabine geeft een
feestje vanavond. We zijn allebei
uitgenodigd.

Bart loopt gespannen naar Robert toe.

BART

Masha heeft me verteld wat je gedaan
hebt.

ROBERT

Dat kind weet echt niet van ophouden,
hè?

Bart blijft staan en observeert zijn broer. Stilte.

BART

Ik geloof het niet.

Robert kijkt Bart even aan en gaat door met omkleden.

BART

Ik heb alles van jou geleerd. Wat ik
moest zeggen tegen Claudia toen ik
verliefd op haar was.

Robert reageert niet.

BART

'Je hoeft niet zoveel te zeggen,
gewoon iets aardigs. Als ze jou ook

leuk vindt, komt het vanzelf wel goed'.

Robert reageert onverschillig.

BART
'En anders heb je pech gehad'.

Korte stilte.

BART
Jij wist alles. Wat voor mij nieuw was, had jij allang gedaan... Wat is er met je gebeurd?

Bart maakt een gebaar van machteloosheid.

BART
Er is iets met je gebeurd.

Robert ergert zich.

ROBERT
Als je iets te zeggen hebt, doe het dan. Wees eens een keer een kerel.

BART
Zoals jij?

ROBERT
Ja.

Bart kan z'n woede niet meer bedwingen.

BART
Je hebt haar verkracht.

Robert lacht schamper.

ROBERT
't Is goed, Bart. Als jij dat graag wilt geloven...

BART
Klootzak.

ROBERT
Jezus, man, ze zat me de hele tijd al op te geilen. Ze slaapt me mee naar haar zolder, ze trekt haar kleren uit en dan gaat ze achteraf opeens moeilijk doen?

BART

Ze wilde het niet en jij bent gewoon doorgedaan.

ROBERT

Ben je verliefd op die meid of zo?

BART

Masha is er kapot van en dat interesseert jou geen barst?

Robert is klaar met omkleden.

ROBERT

Verder nog iets?

Het wordt Bart teveel en hij vliegt op Robert af. Robert duwt hem van zich af. Een kleine vechtpartij, totdat Robert Bart een harde duw geeft en Bart valt.

ROBERT

Jij wilt toch ook zo graag chirurg worden?

Bart kijkt op.

ROBERT

Jij hebt geen idee van die druk, die spanning.

Bart schudt zijn hoofd.

ROBERT

Je werkt je continue kapot. Dan moet je af en toe stoom afblazen.

Bart kijkt Robert vol walging aan. Robert ziet het. Stilte.

ROBERT

Ze wou het zelf, Bart.

Stilte.

BART

Je bent ziek, weet je dat?

Robert droogt z'n handen af. Hij is weer afstandelijk.

ROBERT

Je gaat niet mee vanavond?

Bart staart hem aan.

ROBERT

Jammer.

Robert vertrekt. Bart kijkt hem na met tranen in z'n ogen.

22 INT. SEH / KOFFIEKAMER

Astrid komt gehaast binnen lopen, haar jas nog dicht knopend, over haar doktersjas. Ze ziet Claire bij het koffieapparaat.

ASTRID

Neem jij het even over? (*geeft de dossiers*) Ik ben binnen een uur weer terug.

CLAIRE

Kan ik dat wel aan, denk je?

ASTRID

We weten nu wat het is. Check ze regelmatig. Als er iets is, bel me mobiel en ik ben er binnen vijf minuten. Bart is boven in vergadering, maar hij is oproepbaar.

Astrid loopt weg, maar bedenkt zich, draait en neemt Claire in zich op. Claire staart voor zich uit.

ASTRID

Ik heb Van Zoomeren gesproken, maar hij wil nergens naar luisteren.

Claire zwijgt.

ASTRID

Ik weet dat je goed bent, maar op de AGIO-commissie heb ik geen invloed.

CLAIRE

Ik heb het nooit cadeau gehad. Dat went.

Bart komt naar binnen lopen, opgefokt.

ASTRID

Ik wou dat ik meer voor je kon doen.

En ze loopt weg.

CLAIRE

Hoor jij niet met de specialisten te vergaderen?

Bart schenkt zichzelf een kop koffie in uit een kan.
Claire kijkt naar hem.

CLAIRE
Als je toch niet gaat, kijk dan even
naar mevrouw Pikeur, Verhulst en
Dijkzicht, dan doe ik de anderen.

BART
Ja, zo...

CLAIRE
Nee, nu.

Bart staart voor zich uit.

CLAIRE
Is er iets gebeurd?

Claire aait hem even troostend over zijn schouder.
Bart is geëmotioneerd. Even stilte.

BART
Ik ben zo niet en wil nooit zo
worden.

CLAIRE
Hoe niet.

BART
Wat mijn broer gedaan heeft...

Claire kijkt hem vragend aan.

BART
Het kan echt niet. Ik moet iets doen.

Hij loopt weg.

CLAIRE
Bart!

Bart draait zich om.

CLAIRE
Wat er ook is gebeurd. Maak niet
dezelfde fout als ik.

Bart kijkt haar even nadenkend aan, dan loopt hij weg.

23 INT. SEH / BEHANDELKAMER 4

Melvin gooit een nieuw laken over de behandeltafel. Irma
staat bij Elsa die op een brancard naast de tafel ligt.

IRMA

Dat ziet er weer een stuk aangenamer uit.

Melvin en Irma gaan bij Elsa staan om haar over te tillen op het bed.

IRMA

Een, twee, drie...

Op de derde tel tillen ze haar voorzichtig over.

ELSA

Het spijt me.

MELVIN

Geeft niks. U kunt hier niets aan doen.

Irma pakt de vuile lakens die zijn onder gekotst, bij elkaar en loopt de kamer uit.

ELSA

Waar blijft Wilfred? Is hij weggegaan?

MELVIN

U moet proberen rustig te ademen. Binnen een uur zal de misselijkheid vanzelf overgaan. Het komt door de garnalen.

ELSA

Garnalen? (ze begint te hoesten) Ik lust helemaal geen garnalen.

MELVIN

Wat zegt u?

ELSA

(Helder) Ik lust geen garnalen.

MELVIN

(gealarmeerd) Dus u heeft geen garnalencocktail gegeten?

Even stilte. Elsa denkt na.

ELSA

Kun je mijn zoon halen, alsjeblieft? Ik weet dat ik nooit een goede moeder ben geweest. Ik had er voor hem moeten zijn.

MELVIN

Mevrouw, het is heel belangrijk voor ons om te weten of u wel of geen garnalen heeft gegeten.

Ze schudt haar hoofd.

ELSA

Ik ben zo blij dat ik hem eindelijk heb gevonden.

Elsa begint weer moeizaam te ademen en te hoesten.

ELSA

Ik krijg ineens zo'n dorst.

Melvin knikt. Hij is bezorgd.

24 EXT. PARK

Er klinken snelle voetstappen op het pad in het park. Astrid loopt gehaast en nerveus over het pad. Dan ziet ze iets en blijft staan. Ze neemt even de tijd om op adem te komen en haar haar te fatsoeneren.

Ronald zit op een bankje in het park. Hij heeft een opengeslagen krant op zijn schoot liggen, maar leest er niet in. Achter hem komt Astrid op hem aflopen.

ASTRID

Hee.

Ronald kijkt om, staat op, loopt om het bankje heen en gaat voor Astrid staan. Ze kijken elkaar aan. Er valt een korte, gespannen stilte. Dan pakt pakt Ronald Astrid bij haar middel, trekt haar naar zich toe en omhelst haar innig. Hij fluistert in haar oor.

RONALD

Hee.

Zo blijven ze even staan. Dan kijkt Ronald Astrid aan. Hij pakt haar hoofd tussen beide handen en zoent haar langdurig op haar mond. Astrid geeft zich er aan over, maar maakt zich dan voorzichtig los. Ze is onzeker en wil wat zeggen.

RONALD

Zullen we naar Parijs gaan?

Astrid glimlacht.

ASTRID

Chez Bernard, vlakbij het park.

RONALD

160 francs, voor drie nachten.

Ze houden elkaar vast.

RONALD

Ik weet dat het een onmogelijke situatie is, maar ik kan Marjan nu niet...

ASTRID

(Onderbreekt) Dat weet ik. Ik wil ook niet dat je Marjan nu laat vallen.

Astrid kijkt Ronald vastberaden aan.

ASTRID

Ik wil dat je mij loslaat.

Ronald moet dit even incasseren, maar ziet dat Astrid het meent. Lange stilte.

RONALD

Dat kan ik niet. En jij ook niet.

Astrid wordt emotioneel en valt uit.

ASTRID

Je vrouw gaat dood, Ronald!

Astrid loopt een stukje van Ronald vandaan en loopt dan weer naar hem toe.

ASTRID

Zij wil de laatste periode van haar leven gelukkig zijn. Met jou! Wie ben ik om haar dat af te nemen?

Ronald is even lamgeslagen door Astrids woorden en gaat zitten. Astrid probeert een beetje te kalmeren. Ze gaat naast hem zitten.

ASTRID

Ze wil niet naar Japan, maar dat je accepteert dat ze ongeneeselijk ziek is en dat je daar geen ruzie over maakt.

RONALD

Is Marjan bij jou geweest?

Astrid knikt. Ronald kan het nauwelijks geloven.

RONALD
Waarom betreft ze jou hier in?

ASTRID
Ze is ongeneeslijk ziek! Ze moet
afscheid nemen van de kinderen, van
jou. Ze heeft je nodig. En niet
alleen als arts.

Er valt een stilte.

RONALD
Wil je stoppen?

Astrid kijkt hem aan, knikt.

RONALD
We kunnen elkaar toch blijven zien?

Astrid schudt haar hoofd, probeert haar tranen te
bedwingen.

RONALD
We hebben al een keer de verkeerde
keus gemaakt, omdat we allebei te
bang waren.

ASTRID
Nu hebben we geen keus.

Ronald slaat een arm om haar heen. Astrid legt even haar
hoofd op zijn schouder. Ronald aait door haar haar, hij
realiseert zich dat zij gelijk heeft. Astrid zoent hem op
zijn wang, dan op zijn mond. Ze slaan hun armen om elkaar
heen en zoenen intens.

Dan maakt Astrid zich los, kijkt Ronald nog even aan en
staat dan op. Zonder om te kijken loopt ze van hem weg.

25 INT. SEH / WACHTKAMER

Loeki loopt met een bejaarde vrouw naar een stoel. Melvin
komt vanuit de SEH de wachtkamer in en loopt op Loeki af.

LOEKI
U moet het voortaan wel tegen me
zeggen als u naar buiten gaat.

De vrouw knikt en gaat zitten. Melvin komt bij Loeki en
neemt haar terzijde.

MELVIN
Mevrouw Pikeur beweert dat ze
helemaal geen garnalen heeft gegeten.

Is dat waar, of kan ze het vergeten zijn?

LOEKI
Ze is niet dement.

MELVIN
Ze komt op mij nogal verward over.

LOEKI
Ze heeft hoogstens last van depressies.

MELVIN
En haar zoon dan?

LOEKI
Wilfred? Dat is een fantasie van haar die inmiddels zo sterk is dat ze er echt in gelooft.

MELVIN
Dan heeft ze misschien ook wel verzonnen dat ze niet van garnalen houdt.

Loeki schudt haar hoofd.

LOEKI
Elsa is in altijd juist heel erg helder. Het enige waar ze onder lijdt, is dat ze nooit kinderen heeft gekregen.

Melvin denkt na.

26 INT SEH / BEHANDELKAMER 1 & 2 & GANG

Een piepgeluidje. Jasmijn komt gehaast binnen lopen. Ze ziet meteen dat de saturatie-meter van Gertrude los ligt. Gertrude ligt op haar zij en is behoorlijk versuft. Jasmijn pakt het metertje en herplaatst het op Gertrudes vinger.

GERTRUDE
Ik ging verliggen en hij zat in de weg.

JASMIJN
Maakt niet uit. Krijgt u wel genoeg lucht?

GERTRUDE

Ik ben zo duf. En Rietje ook.

JASMIJN

Rietje?

GERTRUDE

Ze ligt hiernaast. Normaal kletst ze de oren van mijn kop. (Roept) Riet!!

Jasmijn kijkt naar het doorzichtige scherm waar geen beweging te zien is.

JASMIJN

Ik zal even kijken. Ik denk dat ze slaapt.

Jasmijn loopt van behandelkamer 2 naar 1 en schrikt. Rietje is dood, haar ogen open, haar gezicht bleek.

JASMIJN

Mevrouw Bakker?

Jasmijn legt snel twee vingers in haar hals en voelt aan de halsslagader.

GERTRUDE (O.S.)

Hoe is het met haar?

Jasmijn drukt op een alarmknop en begint zelf al te reanimeren. Irma en Claire komen binnen gesneld en helpen met de reanimatie.

27 INT. ZIEKENHUIS / KAMER VAN ZOOMEREN

VAN ZOOMEREN

(*kijkt rond*) Hier kan iedereen wel mee leven, toch?

Het gezelschap knikt. De specialisten zitten alweer een tijdje in vergadering. Alleen Bart zit er verloren bij.

ROBERT

Je moet maar zo denken, Verheul: 't is goed voor je conditie dat je wat verder moet lopen dan de rest.

Iedereen lacht, behalve Verheul en Bart. Van Zoomeren kijkt even naar Bart.

VAN ZOOMEREN

Dan weet ons jonge aanstormende talent meteen waar hij het allemaal voor doet.

Verheul gaat schouderophalend akkoord. Vrolijkheid, behalve bij Bart.

ROBERT

En waarom we hem zo afbeulen.

Hij kijkt Bart even aan.

ROBERT

Tertiaire arbeidsvoorwaarden noemen we dat.

Bart kijkt Robert strak aan en zwijgt.

VAN ZOOMEREN

Je bent niet bijzonder enthousiast over je eigen parkeerplaats.

BART

(*cynisch*) Ik ben dolenthousiast. Eindelijk hoor ik bij de elite.

Van Zoomeren is 'not amused', kijkt Robert aan en trekt z'n wenkbrauwen op.

ROBERT

Bart is een beetje obstinaat omdat hij vindt dat ik iets verkeerd heb aangepakt.

VAN ZOOMEREN

En is dat iets van belang voor dit gezelschap?

Bart kijkt naar z'n broer.

ROBERT

We komen er samen wel uit.

Bart kan zich niet meer inhouden.

BART

Je hebt je vergrepen aan een collega, je hebt haar in haar eigen huis verkracht.

Verbaasde reacties van de specialisten.

BART

En wat zou jij je druk maken? Jij wint altijd.

Van Zoomeren kijkt Robert ernstig aan.

ROBERT

Dit is totale onzin. Ik heb...

BART

(Woest) Jij zit hier alleen nog maar, omdat iedereen liever de andere kant opkijkt.

Hij ziet dat er geroezemoes ontstaat onder de chirurgen. Van Zoomeren luistert zeer aandachtig naar Bart.

BART

(Tegen Robert) Ze willen het niet horen... Ik eerst ook niet.

Hij richt zich tot Van Zoomeren.

BART

Maar nu moet ik wel. Iemand die zoiets doet, blijft rustig in functie en Claire, die de beste van allemaal kan worden, die er alles voor over heeft, wordt in één moeite door aan de kant geschoven.

Van Zoomeren kijkt even naar Robert, dan weer naar Bart.

BART

Ondertussen ligt het beneden vol met halfdode bejaarden en wat doen de topspecialisten van dit ziekenhuis? Vergaderen over parkeerplaatsen!
(Hij staat op) Ik ben niet cynisch genoeg voor dit vak. Jammer dan. *(Hij loopt de kamer uit)*

Stilte. Robert kijkt op uit de agenda.

ROBERT

De conferentie in Rotterdam. De vraag is met hoeveel we gaan en welk hotel we nemen. Hotel New York?

Iedereen zwijgt. Verheul staat op en loopt de kamer uit.

Robert is niet onder de indruk, maar dat verandert als de anderen een voor een opstaan en vertrekken.

Robert blijft achter met Van Zoomeren die hem strak aankijkt.

VAN ZOOMEREN

Een collega, Robert?

Robert draait zijn hoofd af.

28 INT SEH / GANG TUSSEN BEHANDELKAMER 1 & GLAZEN KANTOOR

Een laken wordt over Rietjes gezicht getrokken. Irma laat het laken los en kijkt naar Loeki die er verslagen bij staat. Astrid in haar jas, Claire en Jasmijn lopen naar het glazen kantoor. Irma en Loeki sluiten zich bij hen aan.

ASTRID

Het kán niet! Toenemende sufheid,
blijkbaar primaire ademstilstand,
hypothermie.

CLAIRE

Dat kúnnen geen garnalen zijn.

IRMA

Misschien had ze al een zwakke
gezondheid?

Ze kijkt vragend naar Loeki, maar die schudt haar hoofd.

LOEKI

Kerngezond, geen medicijnen. Af en
toe een griepje, meer niet.

JASMIJN

Wat dan?! Ergens is ze toch aan
doodgegaan?!

Ze lopen het glazen kantoor in, Astrid hangt haar jas op.

IRMA

Maar niet aan garnalen. Mevrouw
Pikeur ligt ook al aan de beademing
en die lust ze niet eens!

Melvin komt gejaagd van de andere kant het kantoor binnen.

MELVIN

Van Rijn in kamer zes gaat snel
achteruit.

CLAIRE

Wat laat het ritmestroompje zien?

MELVIN

Bradycardie van 48.

CLAIRE

Ademhaling?

MELVIN

Ademhaling irregulair en

oppervlakkig, zo'n 8 keer per minuut.

JASMIJN

Shit. Straks gaan ze er allemaal aan!

ASTRID

Met paniek schieten we niets op.

Jasmijn, Irma naar van Rijn. (*ziet dat Claire ook wil gaan*) Claire ik heb je hier nodig.

Jasmijn, Irma en Melvin lopen direct weg. Astrid trekt de inventarisatie van alle bejaarden naar zich toe.

ASTRID

We hebben iets gemist.

Clemens steekt zijn hoofd om de deur.

CLEMENS

Ik kan m'n zwembroek nergens vinden.

LOEKI

NIET NU! Ga naar de wachtkamer!

Clemens gaat verdrietig weg.

ASTRID

We kunnen toch wel iets doen?!
Misschien darmlavage met PEG-
electroliet?

CLAIRE

Dat heeft geen zin, welke intoxicatie het ook is, het is te lang geleden ingenomen voor laxeerbehandeling.

ASTRID

Wat zien we over het hoofd?! Het zijn vrouwen. Het zijn allemaal vrouwen.

Claire denkt gespannen na, kijkt mee op de lijsten.

ASTRID

(*Tegen Loeki*) Gebruikte Mevrouw Bakker echt geen medicijnen? Antidepressiva? Spierverslappers? Slaapmiddelen zoals oxazepam of temazepam?

Claire kijkt opeens op.

LOEKI
Nog geen paracetamol.

CLAIRE
(*Gespannen*) Had zij eigenlijk contact met die man van daarnet, meneer de la Bougée?

De anderen kijken haar verbaasd aan.

LOEKI
Clemens zit achter iedere rok aan.
Rietje kon dat wel waarderen.

CLAIRE
(*Ademloos*) En mevrouw van Rijn?

LOEKI
Hij is een beetje de kluts kwijt. Ik heb hem wel eens uit haar kamer moeten halen.

Claire kijkt perplex voor zich uit.

LOEKI
Nu ik erover nadenk: mevrouw Pikeur, mevrouw Verhulst, mevrouw Dijkzicht...

Voordat iemand verder iets kan vragen, schiet Claire het glazen kantoor uit richting wachtkamer.

29 INT. SEH / RECEPTIE & WACHTKAMER

Claire vliegt de wachtkamer binnen, waar een aantal bejaarden onderuitgezakt zit te dutten en mevrouw Vos met haar looprek op weg is naar de uitgang. Op de plek waar eerst Francine zat, ligt nu alleen haar achtergelaten dagboek.

CLAIRE
(*Tegen Masha*) Heb jij mevrouw de la Bougée gezien?

MASHA
Wie?

CLAIRE
Die mevrouw met dat zwarte haar.

Masha schudt haar hoofd, terwijl ze rondkijkt.

CLAIRE
Heeft iemand mevrouw de la Bougée

gezien?!

Een enkele bejaarde kijkt op. Verder geen reactie. Claire schiet naar Clemens toe.

CLAIRE

Waar is uw vrouw naartoe?!

CLEMENS

(In zichzelf) Hij zat in m'n tas en nou is hij kwijt.

Gefrustreerd wil Claire verder lopen naar buiten, maar dan klinkt de kraakstem van mevrouw Vos luid en duidelijk:

MEVROUW VOS

Ze liep naar de bus.

Claire rent onmiddellijk terug naar de afdeling:

30 EXT. SEH / AMBULANCE-INGANG (STUDIO)

Claire komt door de klapdeuren naar buiten rennen.

CLAIRE

Mevrouw De la Bougée?! Mevrouw?!

Opeens staat ze stil. Languit op het trapje van de bus ligt Francine met hevig schokkende ledematen en haar benen in een vreemde knik. Uit haar halfopen mond druipt speeksel. Een zware, piepende ademhaling. Ze houdt de thermoskan stevig in haar handen geklemd. Een seconde lang is Claire uit het veld geslagen, dan:

CLAIRE

(Roept naar ambulance-ingang)
Zuurstof! En een brancard!

Ze rent naar Francine knielt bij haar en maakt de bovenkleding los.

CLAIRE

(Geschokt) Wat heeft u gedaan?!

Ze probeert haar wakker te schudden, maar de overdosis medicijnen heeft bijna haar werk gedaan.

FRANCINE

(Vol haat) Die teven hebben het verdiend.

Terwijl Claire met haar handelingen verdergaat:

FRANCINE

Ze maakten allemaal misbruik van hem.

Stuk voor stuk.

Uit de opengevallen handtas vallen de overgebleven pillen over de bustreden op de grond, en rollen naar een paar herenschoenen. Daar staat Clemens.

CLEMENS
(zacht) Sientje...?

Claire ziet hem staan. Francine niet, haar ademhaling wordt steeds vlakker.

FRANCINE
(Geëmotioneerd) Hij stond ver boven hen. Mijn man. Hij had mij nodig... Maar m'n naam niet meer...

Claire kijkt haar hoofdschuddend aan, is onder de indruk. Ze kijkt naar Clemens die zich nauwelijks realiseert wat hij hoort. Achter hem verschijnen Melvin - met een brancard - en Irma met de beademingsballon door de klapdeuren.

CLAIRE
Hierheen.

FRANCINE
Noemde me Gertrude... Elsa... Rietje...

Francines adem stukt.

Claire en begint haar te reanimeren.

Melvin komt erbij met een brancard, Irma met de beademings-ballon en geeft die aan Claire.

Claire zit bewegingloos tegenover de dode vrouw, haar ogen open, levenloos.

Irma begeleid Clemens terug de SEH op.

Pillen rollen langs de trap de bus uit.

COMMERCIAL BREAK 2

31 INT. SEH / GANG & BALIE & GLAZEN KANTOOR & BEHANDELKAMERS

GANG Twee verplegers rijden een brancard met een bejaarde vrouw uit een behandelkamer richting trauma en passeren Jasmijn en Masha die naar de balie lopen.

MASHA
Ze moet de pillen maandenlang hebben opgespaard en gepikt van anderen.

JASMIJN
(*Geschokt*) Ze heeft ze vermoord? Hoe.

MASHA
Met haar eigen thermoskan, pillen
opgelost in de koffie.

BALIE Witte pillen liggen op de artsensbalie

IRMA (O.S.)
Die witte zijn *Temazepam*. Een
apothekersassistent komt om te kijken
naar de overigen.

Jasmijn en Masha komen erbij. Daar staan Irma en Astrid
over de pillen gebogen. Irma heeft een beademingsballon
in haar hand.

ASTRID
Geef ze dan alvast Flumazenil: 0,5
milligram.

IRMA
(*Tegen Masha*) Bel jij de apotheek
voor extra ampullen.

Irma snelt met een beademingsballon weg en schiet
behandelkamer 4 in.

32 INT. SEH / BEHANDELKAMER 4

Irma komt met de beademingsballon binnen.

IRMA
(*Tegen Melvin*) Flumazenil 0,5
milligram

Melvin komt in actie. Elsa heeft de handen van Wim vast,
ze ademt zeer moeizaam, klampt zich vast aan Wim.

ELSA
(*Zwak*) We hebben het goed gemaakt.
Da's alles wat telt. Ik ben zo
blij... Eindelijk. (*sluit haar ogen*)

IRMA
(*Prepareert beademing*) Blijf met 'r
praten, spreek 'r moed in.

Wim voelt zich buitengewoon ongemakkelijk. Melvin spuit
intussen het medicijn in de infuuslang.

WIM
Je moet het niet opgeven, Elsa. Ik

kom je opzoeken. Elke week.

Elsa glimlacht. Melvin helpt Irma met het goed houden van het zuurstofmasker.

MELVIN

Hoort u dat, mevrouw? Wilfred komt u regelmatig opzoeken. Even bij zijn moeder langs.

Irma en Melvin beginnen Elsa te beademen via de ballon. Melvin controleert of de zuurstof in haar borstkas komt. Wim kijkt bezorgd toe.

Door de gang passeert Bart ook met een zuurstofballon.

33 INT. SEH / BEHANDELKAMER 6

Bart haast zich naar binnen, waar Jasmijn bij een oudere vrouw zit.

JASMIJN

Haar ademhaling blijft afnemen, nog geen zes per minuut.

Zeer snel en behendig zet Bart haar aan de beademing.

VAN ZOOMEREN (O.S.)

Bart.

Bart kijkt om: in de deuropening is Van Zoomeren verschenen.

VAN ZOOMEREN

Hulp nodig?

Bart is even verbaasd, dan klaart zijn gezicht op.

BART

Kamer drie.

Van Zoomeren geeft hem een bemoedigende knipoog en verlaat de behandelkamer weer.

34 INT. SEH / GANG & BEHANDELKAMER 3

Van Zoomeren loopt naar kamer drie. Verheul en twee andere specialisten uit de vergadering lopen daar rond.

CLAIRE (O.S.)

(Kordaat) Infuus redden!

Van Zoomeren kijkt in de behandelkamer en ziet Claire druk bezig met Gertrude, die heftige schuddende bewegingen maakt. Masha staat er onwennig bij.

MASHA
(Aarzelt) Ik kan toch niet...

CLAIRE
Er is niemand anders beschikbaar,
Masha. Houd haar vast.

Masha doet het. Gertrude maakt schokkende bewegingen.
Bliksemsnel vult Claire een spuit met Flumazenil uit een
ampul.

CLAIRE
Ze heeft een overdosis benzodiazepinen
gekregen en stikt nu bijna,
anders krijg je nooit zo'n reactie.

Van Zoomeren kijkt goedkeurend naar haar handelingen.
Gertrude zakt weg.

MASHA
(Gealarmeerd) Volgens mij is ze dood.

CLAIRE
(Beheerst) Even bijbeademen en het
effect van de Flumazenil afwachten.

MASHA
(Paniekerig) Is ze dood?

CLAIRE
Ballon.

Masha begint haar hoofd te verliezen:

MASHA
Alle apparaten worden gebruikt.

Zonder te aarzelen begint Claire de vrouw mond-op-mond
beademing te geven. Langzaam worden de convulsies in
Gertrude minder en begint ze zelfstandig te ademen.
Claire komt weer overeind en zucht van oplichting.

Van Zoomeren loopt door.

CLAIRE
Ze haalt het.

Astrid is aan komen rennen en blijft naast de brandcard
staan. Ze legt goedkeurend haar hand op Claire's
schouder.

Nu zien we ook Clemens - de man van Francine - die
bewegingloos en verloren bij de behandelkamer staat en
niet begrijpt wat er allemaal gebeurt.

EINDE SEQUENTIE**35 EXT. HUIS TERRY / VOORDEUR**

Melvin staat voor een rijtjeshuis en belt aan.
Zijn broer Terry doet verbaasd open.

TERRY

Hé jochie, doe of je thuis bent.

Hij stapt opzij om Melvin binnen te laten, maar die blijft staan.

MELVIN

Ik ga accoord.

Terry kijkt hem niet-begrijpend aan.

TERRY

Waarmee?

MELVIN

Jullie willen toch een kind?! Ik wil helpen. Zonder contract en zonder verplichtingen.

TERRY

(Zacht) Daar hebben we het toch over gehad?! Vergeet het nou maar. Het is niet belangrijk.

MELVIN

Het is WEL belangrijk! Voor jullie en ergens ook voor mij.

TERRY

Weet je het zeker?

Melvin glimlacht.

MELVIN

Voor die studio van je is plek genoeg in mijn huis.

Hij steekt zijn hand uitnodigend uit. Terry is geraakt door Melvins oprechte betrokkenheid. Ze omhelzen elkaar.

36 EXT. SEH / AMBULANCE-INGANG (STUDIO)

De gezonde bejaarden stappen één voor één in de bus. Terwijl Irma mevrouw Vos helpt met instappen, praat ze met Loeki die aangeslagen buiten blijft staan en de laatste bejaarden vanuit de ambulance-ingang richting bus

dirigeert.

IRMA

De andere zes blijven twee, hoogstens drie dagen in het ziekenhuis ter observatie. Alles is onder controle.

Ze geeft het looprek aan de chauffeur. Clemens loopt naar Claire die met Masha naast de bus staat en geeft haar een handkus:

CLEMENS

(Beleefd) Bedankt voor de fijne dag.

Hij loopt de bus in. Claire kijkt hem ongemakkelijk na. Clemens gaat in z'n eentje achterin zitten en staart verward voor zich uit. Als de laatste bejaarde heeft plaatsgenomen, wil Loeki instappen.

LOEKI

Ik ehh... Ik begrijp niet waarom ik niks heb gemerkt.

Irma omhelst haar even.

IRMA

Trek het je niet aan. Het was niet jouw schuld.

Loeki stapt in, de bus wordt gestart. Wim komt aanlopen met het hondje, nu zonder strik.

WIM

Steef zal hier toch dolblij mee zijn? Ik laat hem wel uit.

IRMA

En dan ook nog elke week naar je nieuwe moeder. Dat gaat druk worden.

De bus rijdt weg. Enkele bejaarden zwaaien.

37A INT. SEH / GLAZEN KANTOOR

CROSS: 37B INT. HUIS LUKAS / WOONKEUKEN (LIMBO)

De **SEH** is inmiddels vrijwel verlaten. Een schoonmaker dweilt de vloer. Alleen Astrid zit in het glazen kantoor in een melancholische stemming. Ze pakt de telefoon en draait een nummer.

INEZ (O.S.)

Hallo?

ASTRID

Dag schat, met mama. Hoe gaat het?

WOONKEUKEN Haar dochter Inez zit naast een werkelijk reusachtige teddybeer.

INEZ

We zijn op de kermis geweest.

ASTRID (O.S.)

Was het leuk?

INEZ

Ik mocht vier keer in de draaimolen.

Ze trekt de teddybeer tegen zich aan.

SEH

ASTRID

Goed, zeg.

INEZ (O.S.)

Maar niet in de botsauto's. Dat vond tante Mariël eng.

Een hartslag. Astrid slikt iets weg.

ASTRID

Waar is papa?

WOONKEUKEN Lucas verschijnt in de gang met een kaneelstok in zijn handen. Meteen verschijnt ook een knappe, jonge vrouw vanuit de keuken: Mariel Prinse.

MARIËL

(*Smekend*) Hapje?

Lucas houdt de kaneelstok omhoog en Mariël bijt er tot zijn plezier een groot stuk vanaf.

INEZ

Papa! Mama aan de telefoon!

SEH

ASTRID

Nee, nee, ik wilde alleen maar...

INEZ (O.S.)

Papa komt eraan.

ASTRID

Lieve schat, ik wilde alleen maar even jouw stem...

LUCAS (O.S.)

Met Lucas.

PATS! Astrid heeft de telefoon op de haak gelegd. Ze kijkt voor zich uit met een triest gezicht.

38 INT. SEH / EETCAFÉ

Het is al aardig druk. Geroezemoes, alle aanwezigen hebben een drankje en er gaan schaalpjes met borrelhapjes rond. Dan gaat de deur open. Astrid komt binnen. Ze passeert Melvin die bij Irma en Wim staat.

IRMA

Ik wist helemaal niet dat jij een broer had!

MELVIN

We hoeven toch niet alles van elkaar te weten?

Astrid loopt door en passeert Bart die in een intiem gesprek is met Masha, Masha slaat haar armen om hem heen en zoent hem. Astrid passeert Claire die haar vader aan van Zoomeren voorstelt.

CLAIRE

Meneer van Zoomeren. Dit is mijn vader. Rinus van Dijk. Bankwerker, maar nu even niet.

VAN ZOOMEREN

(*Joviaal*) U werkt dus ook met uw handen!

RINUS

(*Schuchter*) Kozijnen, tafelpoten, dat soort dingen.

VAN ZOOMEREN

(*Oprecht*) Een vakman!

Rinus voelt zich gevleid.

VAN ZOOMEREN

Net als uw dochter.

Claire kijkt verbaasd op.

VAN ZOOMEREN

Die heeft een mooie toekomst voor zich. (*Tegen Claire*) Je staat bovenaan mijn lijstje voor de AGIO's van volgend jaar.

Claire is stomverbaasd, en glimlacht, en loopt meteen naar Bart.

JASMIJN (O.S.)
(Roept) Astrid! Astrid!

Midden in het feestgedruis steekt Jasmijn opeens boven iedereen uit: ze wordt door Jack op een stoel gezet en is zichtbaar aangeschoten. Ze wenkt Astrid naar zich toe. Als Astrid door de menigte naar Jasmijn toeloopt, spreekt Jasmijn boven de gesprekken uit:

JASMIJN
Mijn stage zit erop. Jullie zijn van me af!

HOERAAA!!! Iedereen juicht pesterig mee.

JASMIJN
Ik heb ontzettend veel geleerd, van jullie allemaal, maar ik wil één iemand speciaal bedanken: Astrid. Jij hebt me het allerbelangrijkste gegeven:...

Astrid is inmiddels bij Jasmijn aangekomen. Jasmijn krijgt van Jack een cocktailrietje met een fluitend vogeltje (zie aflevering 19).

JASMIJN
Zelfvertrouwen. Om met blote handen een botbreuk te vinden of een leven te redden met een rietje.

Ze overhandigt het cocktailrietje plechtig aan Astrid. Er wordt geklapt.

ASTRID
(Glimlacht) En mocht je dáárvoor röntgenfoto's en een scalpel toch handiger vinden, dan ben je altijd welkom op de SEH!

Jasmijn omhelst haar.

Naast elkaar staan Bart, die een arm om Claire slaat. Ze wisselen een intense blik. Zoenen elkaar.

Irma, Melvin en Masha staan naast elkaar te klappen en lachen.

Harde muziek, iedereen gaat dansen. Het feest komt nu pas goed op gang.

Astrid heeft weer afstand genomen en kijkt naar haar medewerkers.

Masha en Jasmijn die met elkaar dansen, Bart en Claire,
Irma met Melvin
Astrid glimlacht
